

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII KADENCJA**

Warszawa, dnia 17 grudnia 2012 r.

druk nr 277

**MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH
SEKRETARZ KOMITETU
do SPRAW EUROPEJSKICH
Marek TABOR**

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na wniosek skierowany w dniu 21 listopada 2012 r. do Ministerstwa Spraw Zagranicznych w trybie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. nr 213, poz. 1395), w załączeniu przekazuję stanowisko Rządu w sprawie dokumentu UE:

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW Program prac Komisji na rok 2013 COM(2012) 629.**

Z wyrazami szacunku

(-) Marek Tabor

STANOWISKO RZĄDU

I. METRYKA DOKUMENTU

Tytuł
KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW Program prac Komisji na rok 2013

Data otrzymania dokumentu przez Parlament RP	Data przyjęcia stanowiska przez Komitet do Spraw Europejskich
9 listopada 2012 r.	28 listopada 2012 r.

Sygnatury			
Komisja Europejska	COM(2012) 629	Rada UE	–

Instytucja wiodąca
Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Instytucje współpracujące
KPRM, MAiC, MEN, MF, MG, MKiDN, MNiSW, MON, MPiPS, MRiRW, MRR, MS, MSiT, MSP, MSW, MŚ, MTBiGM, MZ, UOKiK, UZP, NBP

II. CEL DOKUMENTU

Program prac Komisji Europejskiej na 2013 r. stanowi prezentację zamierzeń Komisji Europejskiej w zakresie działalności legislacyjnej oraz pozalegisacyjnej w 2013 i na początku 2014 roku. Podobnie do ubiegłorocznego Program na 2013 r. koncentruje się wokół działań mających przewyciężyć kryzys gospodarczy oraz skierować unijną gospodarkę na ścieżkę trwałego wzrostu, by była ona konkurencyjna w skali globalnej i mogła stawiać czoła nadchodzącym wyzwaniom. Wymagać to będzie stabilnego otoczenia makroekonomicznego, do stworzenia którego prowadzi rzeczywista Unia Gospodarcza i Walutowa. Innowacyjna, oparta na wysokich kwalifikacjach zawodowych unijna gospodarka wymaga zmiany otoczenia instytucjonalnego dla biznesu funkcjonującego w ramach jednolitego rynku, pełnego wykorzystania dostępnych technologii informacyjnych. Konieczne będzie także zdobycie nowych umiejętności, których brak obecnie wyklucza część Europejczyków z rynku pracy. W orędziu o stanie Unii (*State of the Union*, 12 września 2012 r.) przewodniczący

Komisji Europejskiej Jose Manuel Barroso podkreślił, że wzrost w UE może być osiągnięty pod warunkiem solidarnego zaangażowania we wprowadzanie niezbędnych reform. Ambitne, długoterminowe cele, które zostają postawione Unii, osiągnane mają być w ramach pogłębionej unii gospodarczej w oparciu o unię polityczną.

Inicjatywy zawarte w Programie prac KE na 2013 r. wyznaczają długoterminową perspektywę rozwoju Unii w jej kluczowych obszarach. Poprzez zaproponowane inicjatywy podjęta została próba wypełnienia istniejących luk w legislacji. KE przewiduje publikację poszczególnych inicjatyw w 2013 i na początku 2014 roku, biorąc pod uwagę upływającą 31 października 2014 r. kadencję KE.

W każdym z siedmiu zidentyfikowanych w komunikacie obszarów, tj.:

- *w kierunku rzeczywistej Unii Gospodarczej i Walutowej,*
- *pobudzenie konkurencyjności poprzez Jednolity Rynek i politykę przemysłową,*
- *budowa sieci przyszłości już dziś,*
- *wzrost dla zatrudnienia,*
- *wykorzystywanie zasobów,*
- *budowa pewnej i bezpiecznej Europy,*
- *Europa jako globalny aktor.*

KE wskazuje na główne wyzwania i cele do osiągnięcia w perspektywie długoterminowej, następnie identyfikuje braki i słabości w otoczeniu prawno-instytucjonalnym, które wymagają podjęcia odpowiednich działań na poziomie UE oraz przedstawia najważniejsze przyszłe inicjatywy będące rezultatem dokonanej diagnozy.

III. DOKUMENTY POWIĄZANE

Brak.

IV. STANOWISKO RZĄDU

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zasadniczo popiera działania zawarte w *Programie prac Komisji na rok 2013*.

Zarówno sam komunikat jak i jego załącznik zawierają najważniejsze z punktu widzenia KE inicjatywy, które mają przysłużyć się przezwyciężeniu kryzysu oraz skierować gospodarkę europejską na tory stabilnego wzrostu. KE słusznie nadaje wysoki priorytet działaniom mającym na celu zwalczanie wzrostu bezrobocia, którego poziom staje się jednym z głównych wyzwań w większości państw UE. KE podkreśla w tym kontekście konieczność uwzględnienia w projektowaniu polityk publicznych zmian cywilizacyjnych, takich jak starzenie się społeczeństwa, co wymagać będzie poszukiwania nowych rozwiązań dotyczących rynku pracy.

KE postuluje również wprowadzenie szeregu zmian regulacyjnych w obszarach takich jak transport, telekomunikacja, badania i rozwój czy pomoc publiczna, które w założeniu powinny służyć wzmocnieniu konkurencyjności europejskiej gospodarki i pogłębieniu integracji.

Jednocześnie, w komunikacie podkreślona została konieczność kontynuacji prac nad kluczowymi projektami przedstawionymi w ubiegłym roku, szczególnie w odniesieniu do

inicjatyw zawartych w Akcie o Jednolitym Rynku II oraz rozporządzeń regulujących zasady przyznawania wsparcia z funduszy i programów UE w przyszłym okresie programowania 2014-2020.

W ocenie Rządu RP zastosowane przez KE podejście polegające na oparciu planu prac o najistotniejsze z punktu widzenia działań pro wzrostowych inicjatywy, co jednocześnie przekłada się na ograniczenie jego objętości w porównaniu z analogicznymi dokumentami z lat ubiegłych, pozwala na wyraźne zaakcentowanie celów priorytetowych, które powinny być realizowane na poziomie UE oraz większą przejrzystość proponowanych rozwiązań. Rząd RP będzie wspierał wysiłki KE na rzecz aktywnego przeciwdziałania skutkom kryzysu gospodarczego i finansowego, zwiększenia konkurencyjności sektora przedsiębiorstw w całej UE oraz promowania mobilności obywateli UE.

Rząd RP pozytywnie odnosi się także do zapowiedzi kontynuacji prac nad aktami prawnymi w zakresie zarządzania gospodarczego, tzw. 'dwupakiem'. Oczekujemy również na zapowiedzianą w komunikacie dalszą dyskusję na temat przyszłości Unii Gospodarczej i Walutowej.

W opinii Rządu RP na szczególną uwagę zasługują ponadto działania podejmowane w ramach przypadającego na rok 2013 Europejskiego Roku Obywateli, przede wszystkim w kontekście refleksji na temat skutecznego zagwarantowania realizacji podstawowych praw, wolności i swobód oraz odbudowy zaufania obywateli UE do instytucji UE i głównych osiągnięć integracji.

V. UZASADNIENIE STANOWISKA RZĄDU

Uzasadnienie stanowiska zostało opracowane z zachowaniem struktury tematycznej zastosowanej przez KE w części ogólnej komunikatu oraz w pierwszej części załącznika dotyczącej przyszłych inicjatyw KE. Uwzględniając przedstawione w poprzedniej części stanowiska generalne wytyczne, Rząd Polski identyfikuje niektóre z inicjatyw zawartych w *Programie prac Komisji na rok 2013* jako szczególnie istotne, wymagające zintensyfikowania uwagi nie tylko w trakcie formalnego procesu decyzyjnego w UE, lecz przede wszystkim na wcześniejszym etapie, tj. przygotowywania projektów przez Komisję Europejską.

W kierunku rzeczywistej Unii Gospodarczej i Walutowej

Jednym z głównych celów Komisji Europejskiej w 2013 r. będzie podjęcie działań mających na celu poprawę zasad funkcjonowania Unii Gospodarczej i Walutowej (UGW). Zintegrowana na poziomie europejskim polityka gospodarcza dzięki wprowadzeniu Semestru Europejskiego wzmocniła wzajemne powiązania gospodarcze między państwami członkowskimi ustanowione uprzednio poprzez Jednolity Rynek i wspólną walutę. Kolejnym krokiem w rozwijaniu jednolitego rynku usług finansowych musi być pogłębienie UGW z w pełni funkcjonującą unią bankową i fiskalną poprzez wzmocnienie na poziomie UE mechanizmów regulacyjnych i nadzorczych.

Wyeliminować należy nadmierne zadłużenie sektora prywatnego, brak równowagi w wysokości długu publicznego państw członkowskich oraz słabość sektora bankowego. Potrzeba pełnej integracji polityki usług finansowych, z jednym bankowym mechanizmem nadzorczym oraz jasnych, wspólnych zasad postępowania przy zarządzaniu instytucjami finansowymi. KE zwraca uwagę na potrzebę bardziej efektywnych mechanizmów zabezpieczających przed nierównowagą polityk fiskalnych. Kluczowe jest wprowadzenie lepszej koordynacji polityki podatkowej.

Z punktu widzenia Polski pozytywnie należy ocenić, iż Komisja Europejska jako główny priorytet w pracach w 2013 r., założyła skuteczne dokończenie prac nad nowymi aktami prawnymi w zakresie zarządzania gospodarczego tzw. „dwupakiem”.

KE zapowiada również realizację po raz trzeci **Semestru Europejskiego**. Doświadczenia dotychczasowych edycji i umocowanie prawne całego procesu pozwolą przynieść pozytywne efekty dla gospodarek państw członkowskich UE. Prezentacja **Rocznej Analizy Wzrostu Gospodarczego** (*Annual Growth Survey – AGS*) jako podstawy do dyskusji na RE jest istotna dla Polski z uwagi na to, że jest częścią wysiłków zmierzających do pokonania przez UE kryzysu w drodze koordynacji działań mających na celu przyspieszenie tempa wzrostu gospodarczego w UE

Jednocześnie KE zapowiedziała na 2013 r. dalsze prace nad kwestią przyszłości Unii Gospodarczej i Walutowej po publikacji swojego raportu w ww. zakresie, która zaplanowana jest jeszcze w 2012 r. Polska z dużym zainteresowaniem oczekuje na wkład KE w dyskusję na temat przyszłości Unii Gospodarczej i Walutowej.

Spośród przedstawionych przez KE inicjatyw w ramach wzmocnienia Unii Gospodarczej i Walutowej priorytetowe znaczenie dla Polski będzie miało: **rozwiązywanie problemów systemowych dotyczących równoległego systemu bankowego**, z uwagi na możliwość poprawy stabilności systemu finansowego w UE i Polsce poprzez wypełnienie luk regulacyjnych w odniesieniu do pośrednictwa finansowego realizowanego przez równoległe systemy bankowe.

Ponadto inicjatywami o istotnych skutkach będą: **przegląd Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego, reforma ram dla funduszy wspólnego inwestowania/UCITS VI oraz fundusze objęte zakresem wspólnych ram strategicznych i zarządzanie gospodarcze UE**.

Pobudzenie konkurencyjności poprzez Jednolity Rynek i politykę przemysłową

Celem nowych inicjatyw KE jest poprawa konkurencyjności UE w światowej gospodarce oraz budowa stabilnego otoczenia makroekonomicznego. Uregulowania Jednolitego Rynku wymagają lepszego dostosowania w celu dalszego pobudzania rozwoju przedsiębiorczości i wzmocnienia ochrony konsumentów. Rozwój technologiczny sprawia, że nowego podejścia będą wymagały zwłaszcza dziedziny takie, jak zamówienia publiczne, standaryzacja, ochrona własności intelektualnej. UE potrzebuje długoterminnych ram dla polityki energetyczno-klimatycznej. Obecnie w Europie problemem jest niski poziom innowacyjności w zakresie nowych technologii spowodowany barierami rynkowymi i inwestycyjnymi. KE wskazuje na brak nowych ram prawnych do ukierunkowania programu Galileo na usługi komercyjne. MŚP napotyka na trudności związane z finansowaniem ich działalności w czasie kryzysu oraz na bariery administracyjne.

Zapowiedziana przez KE **modernizacja reguł dotyczących pomocy publicznej** wynika przede wszystkim z potrzeb dostosowania ich do wymagań Strategii Europa 2020 oraz instrumentów przewidzianych Wieloletnimi Ramami Finansowymi na lata 2014-2020. Jest to szczególnie ważna i wrażliwa kwestia, gdyż przepisy te warunkują możliwość udzielania wsparcia przedsiębiorcom nie tylko bezpośrednio z budżetów narodowych, ale również w ramach funduszy europejskich. W związku z kryzysem gospodarczym niektóre państwa zaczęły wskazywać na konieczność uelastycznienia reguł pomocy publicznej w celu umożliwienia rządów państw członkowskich udzielania wsparcia przedsiębiorcom w celu poprawy ich konkurencyjności na rynkach międzynarodowych. Wykorzystywanie pomocy publicznej w celach czysto protekcyjnych i interwencjonistycznych jest o tyle

niebezpieczne, że działania takie zarówno zniekształcają konkurencję na rynku wewnętrznym UE, jak też stanowią zachętę dla państw spoza UE do jeszcze większego subwencjonowania własnych produktów i usług. Publiczne wsparcie dla przedsiębiorców powinno być przede wszystkim jednym z instrumentów polityki wzrostu i rozwoju, możliwym do wykorzystania w szczególności w najuboższych regionach UE oraz w przypadkach wystąpienia pozostałych zawodności rynku. Stąd też Polska przeciwna jest takim zmianom przepisów pomocy publicznej, które utrudniałyby wspieranie rozwoju w ramach polityki spójności oraz dopuszczałyby wsparcie zniekształcające konkurencję na rynku wewnętrznym UE, co w konsekwencji pogorszyłoby sytuację polskich przedsiębiorców. Polska będzie aktywnie brała udział w procesie wypracowywania takich zasad udzielania pomocy publicznej, aby dopuszczalne prawem środki wspierały przedsiębiorców z uwzględnieniem potrzeb rozwojowych państw członkowskich oraz przyczyniały się do rozwoju i wzrostu gospodarczego w UE przy jednoczesnym zapewnieniu warunków konkurencji.

W związku z tym, że **pozycja europejskiego przemysłu** jest coraz słabsza na arenie międzynarodowej, Polska przychyliła się do stanowiska Komisji w kwestii wzmocnienia bazy przemysłowej w UE i zapewnienia możliwie najlepszych warunków do funkcjonowania przedsiębiorców. Chodzi o poprawę efektywności funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez eliminację pozostałych barier, szczególnie w odniesieniu do towarów, których produkcja zapewnia wzrost gospodarczy. Polska będzie aktywnie wspierać wysiłki na rzecz ograniczenia nadmiernych wymogów dla przedsiębiorców, krępujących ich swobodne działanie.

Inicjatywa w **sprawie fakturowania elektronicznego w obszarze zamówień publicznych** będzie mieć na celu wprowadzenie znaczących uproszczeń oraz obniżenie kosztów procedur stosowanych po udzieleniu zamówienia publicznego poprzez przezwyciężenie barier wynikających z braku interoperacyjności pomiędzy różnymi systemami e-fakturowania wprowadzanymi przez państwa członkowskie, szczególnie w przypadku kontraktów transgranicznych, oraz stymulowanie wykorzystywania fakturowania elektronicznego w całej UE.

Propozycja ta jest ściśle związana ze strategią pełnego przejścia na e-zamówienia w UE do końca 2016 r. Ponadto, w Agendzie Cyfrowej dla Europy oraz Planie Działań na rzecz Administracji elektronicznej 2011-2015 została podkreślona możliwość wdrożenia jednolitego systemu elektronicznych zamówień publicznych w ramach rynku wewnętrznego.

Polska pozytywnie odnosi się do inicjatywy e-fakturowania, jako jednego z elementów uzupełniających proces przechodzenia na elektroniczne zamówienia publiczne, mogącego pozytywnie wpłynąć na zmniejszenia opóźnień w płatnościach dokonywanych przez administracje publiczne oraz zmniejszyć obciążenia administracyjne, a tym samym zwiększyć konkurencyjność przedsiębiorstw także w wymiarze transgranicznym.

KE słusznie dostrzega potrzebę **unowocześnienia systemu praw własności intelektualnej**, tak by dostosować go do wymogów gospodarki cyfrowej oraz potrzeb konsumentów. Nie proponuje przy tym kolejnych działań legislacyjnych ponad to, nad czym toczą się już prace, tj. projektem dyrektywy w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych na potrzeby ich wykorzystania na internetowym polu eksploatacji na rynku wewnętrznym.

W odniesieniu do sektora badań, Rząd co do zasady popiera cele, którymi kieruje się KE w odniesieniu do planów przedstawienia aktu ustawodawczego regulującego **zawieranie partnerstw w obszarze badań**, tj. większą mobilizację środków finansowych sektora

prywatnego na działalność badawczą w kluczowych dla nowoczesnej gospodarki sektorach, takich jak energia, transport, przemysł lotniczy czy elektroniczny.

W ocenie Rządu RP na uwagę zasługuje **propozycja pozalegisłacyjna w zakresie dostępu do zawodów regulowanych**, która będzie miała za zdanie opracowanie metodologii dla celów systematycznego przeglądu i systematycznej wzajemnej oceny w odniesieniu do wszystkich zawodów regulowanych w państwach członkowskich. W opinii Rządu RP, wzajemna ocena może przyczynić się do wymiany dobrych praktyk w zakresie zapewnienia wysokiej jakości usług świadczonych przez przedstawicieli poszczególnych zawodów przy jednoczesnym ograniczeniu nadmiernych barier w dostępie do tych zawodów. Zważywszy na ilość przekazywanych danych, będzie to proces wymagający dużego zaangażowania ze strony wszystkich organów administracji odpowiedzialnych za zawody regulowane.

W zakresie pobudzania konkurencyjności unijnej gospodarki kluczowymi dla Polski inicjatywami będą: **ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń grupowych / blokowych [GBER] (800/2008)** - określi warunki pomocy państwa, zwolnione z obowiązku notyfikacji, tak aby były one zgodne z regułami rynku wewnętrznego; **reforma rynku wewnętrznego produktów przemysłowych** – przyczyni się m.in. do zniesienia pozostałych barier handlowych dot. produktów o dużym potencjale wzrostu; **kompleksowa strategia dla sektora obronności** – wskaże możliwości dot. wzmocnienia konkurencyjności i efektywności europejskiego sektora obronnego poprzez spójne i zintegrowane wykorzystanie unijnych polityk, które mają wpływ na obronność; **dostęp do zawodów regulowanych** – propozycja zmian do dyrektywy 2005/36/WE w zakresie wzajemnej oceny zasadności regulacji dostępu do zawodów w państwach członkowskich ma służyć ograniczaniu zbędnych barier i prowadzić do ułatwienia mobilności pomiędzy państwami członkowskimi.

Ponadto inicjatywami o istotnych skutkach w opinii Polski będą: **modernizacja pomocy państwa** w kluczowych sektorach, przegląd rozporządzenia i wytycznych w sprawie **wyłączeń grupowych kategorii porozumień o transferze technologii**, inicjatywa dot. **e-fakturowania w dziedzinie zamówień publicznych**, propozycje dotyczące **wzmocnienia partnerstw w dziedzinie badań i innowacji w ramach programu Horyzont 2020** oraz **usprawnienie systemu podatku VAT poprzez przegląd struktury stawek**.

Budowa sieci przyszłości już dziś

Budowa w pełni zintegrowanego poprzez sieci telekomunikacyjne, energetyczne i transportowe Wspólnego Rynku warunkująca zwiększanie konkurencyjności, tworzenie miejsc pracy może być oparta jedynie o wydajną, bezpieczną infrastrukturę. Inwestycje w gospodarkę cyfrową powinny przynieść korzyści we wszystkich sektorach, gdyż dobrze rozwinięte sieci cyfrowe wzmacniają konkurencyjność, pomagają sprostać nieustannie rosnącemu zapotrzebowaniu na Internet. Niezbędne są inwestycje w energetyczne sieci przesyłowe poprawiające bezpieczeństwo dostaw.

KE dąży do budowy w pełni zintegrowanej sieci transportowej. Obecnie rozwój transeuropejskich sieci blokowany jest odrębnymi podejściami poszczególnych państw członkowskich. Niejednorodne inwestycje oraz brak regulacji prawnych stoją na przeszkodzie w ich rozwoju. Osłabia to również potencjał inwestycyjny w rozwiązaniach inteligentnych sieci przesyłowych czy transportowych. Luki w infrastrukturze kreują dodatkowe koszty przenoszone w efekcie na konsumentów. Opóźniają modernizację logistyki i powstrzymują pełne wykorzystanie sieci szerokopasmowych.

W obszarze **transportu**, Rząd RP jako priorytetową postrzega **propozycję legislacyjną w sprawie międzynarodowego rynku przewozów drogowych** z uwagi na duże znaczenie

transportu drogowego dla Polski (zarówno w stosunku do innych metod transportu, jak i w porównaniu z innymi krajami UE). Do najważniejszych kwestii należy zaliczyć wstępne poparcie KE dla liberalizacji zasad dot. kabotażu, których zwolennikiem Polska była już podczas prac nad rozporządzeniem 1072/2009 (rozp. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych). Liberalizację zasad kabotażu zaleciła niezależna od rządów państw członkowskich ekspercka grupa wysokiego szczebla ds. rozwoju rynku frachtu drogowego UE, powołana przez KE. W interesie Polski jest, aby zalecenia grupy wysokiego szczebla zostały w jak największym stopniu odzwierciedlone w zapowiadany na 2013 r. raporcie Komisji, a następnie znalazły się w ew. projekcie aktu prawnego (czerwiec 2013).

Ponadto KE podkreśla znaczenie instrumentu *Łącząc Europę (CEF)*, który, obok funduszy polityki spójności, stanowić będzie jeden z najważniejszych unijnych mechanizmów wsparcia rozwoju infrastruktury. Rząd RP pozytywnie odnosi się do działań mających na celu poprawę dostępu do finansowania dla projektów infrastrukturalnych w sytuacji niedostatecznych środków publicznych i pogorszenia się warunków uzyskiwania kredytów komercyjnych. Niemniej Polska sceptycznie odnosi się do zaproponowanej przez KE koncepcji funkcjonowania instrumentu *Łącząc Europę* oraz podkreśla, że zasady rządzące wydatkowaniem środków w ramach tego instrumentu powinny zostać istotnie zmodyfikowane. W odniesieniu do sektora **telekomunikacji**, Polska popiera w szczególności **inicjatywę dotyczącą obniżania kosztów rozbudowy infrastruktury Internetu szerokopasmowego**. Ogólne poparcie dla inicjatyw realizujących Europejską Agendę Cyfrową wynika z realizowanej przez Rząd polityki cyfryzacji i optymalizacji administracji oraz otoczenia biznesowego w kraju, jak również ułatwiania życia obywatelom poprzez zrównywanie papierowego obiegu dokumentów z obiegiem elektronicznym.. Z uwagi na fakt, że średnia szybkość Internetu, jak również pokrycie terytorialne dostępem do sieci należą w Polsce do najniższych w Europie, Rząd aktywnie włączy się w prace nad planowanym wnioskiem. Oprócz wspomnianych powyżej kluczowych inicjatyw – **wewnętrzny rynek przewozów drogowych oraz dostęp do zawodu przewoźnika; redukcja kosztów w rozmieszczaniu infrastruktury szerokopasmowej** inicjatywami o istotnych skutkach mogą być: **działania następcze odnośnie do zielonej księgi: w stronę zintegrowanego europejskiego rynku kart płatniczych, Internetu i płatności mobilnych, pakiet „Jednolita Europejska Przestrzeń Powietrzna II plus”, „Niebieski Pas” - wspólny rynek żegluga morskiej** oraz ramy przyszłej polityki UE dotyczącej portów.

Wzrost dla zatrudnienia

KE postuluje podjęcie aktywnych działań na rzecz przeciwdziałania rosnącemu bezrobociu oraz wsparcia państw członkowskich w ich dążeniach do wyrównania różnic pomiędzy popytem a podażą na rynku pracy. W tym celu konieczne jest wypracowanie odpowiednich polityk i usług społecznych, jak również usług edukacyjnych, sprzyjających włączeniu społecznemu pracowników o różnych kwalifikacjach oraz w różnym przedziale wiekowym.

W opinii KE niezbędne jest dostosowanie sektora szkolnictwa do zmieniających się potrzeb na rynku pracy, szczególnie w obliczu widocznych braków w takich obszarach jak nauki ścisłe, matematyka czy e-umiejętności. Ponadto, szkolnictwo wyższe nie jest w wystarczający sposób powiązane z badaniami i innowacjami. Należy również poddać dalszej analizie możliwości tworzenia nowych miejsc pracy w sektorach takich jak zielona gospodarka, ICT czy zdrowie. Konieczne jest również właściwe definiowanie i kształtowanie polityk publicznych, tak aby uwzględniały one proces starzenia się społeczeństwa i potrzeby grup szczególnie zagrożonych wykluczeniem. KE wskazuje także na brak uznawalności kwalifikacji jako jeden z czynników ograniczających mobilność pracowników.

Priorytetową inicjatywą w obszarze rynków pracy w opinii Polski będzie utworzenie **zintegrowanego, wspólnego rynku pracowniczych programów emerytalnych (IORP)**. Rząd RP sceptycznie podchodzi do planów Komisji w tym zakresie niezależnie od ich formy. Wykorzystanie w tym celu przepisów obecnej dyrektywy IOPR może spowodować, że polscy pracownicy zostaną narażeni na nowe ryzyka, nieobecne w aktualnym systemie krajowym (w szczególności ryzyko upadłości pracodawcy – sponsora). Z punktu widzenia interesów Polski, zasadne jest zachowanie dużej ostrożności w formułowaniu postulatów dotyczących dalszego rozwoju dyrektywy IORP, bowiem ich implementacja do krajowego porządku prawnego mogłaby spowodować dodatkowe koszty budżetowe i problemy społeczne związane z kwestią wypłaty dodatkowych emerytur po upadku pracodawcy – sponsora.

Inicjatywami o istotnych skutkach będą: **inwestycje społeczne na rzecz wzrostu i spójności, w tym realizacja EFS na lata 2014-2020, modernizacja publicznych służb zatrudnienia oraz europejska platforma współpracy w zakresie walki z pracą nierejestrowaną**.

KE planuje w tym zakresie przedstawienie inicjatywy pozalegisłacyjnej dotyczącej **inwestycji społecznych na rzecz wzrostu i spójności oraz implementacji ESF w latach 2014-2020**. Rząd RP dostrzega potrzebę pogłębionej refleksji w kwestii skuteczności inwestycji w obszarze polityki społecznej i próby identyfikacji najefektywniejszych metod wdrażania programów z wykorzystaniem środków finansowych UE, szczególnie w powiązaniu z celami strategii Europa 2020 oraz z Semestrem Europejskim.

Rząd RP postrzega inicjatywę **utworzenia europejskiej platformy zwalczania pracy nierejestrowanej** jako kluczową dla zwiększenia legalnego zatrudnienia, zwiększenia liczby miejsc pracy, spadku bezrobocia oraz zwiększenia wpływów z podatków do budżetu państwa. Ponadto na uwagę zasługuje planowany na 2013 r. komunikat dotyczący **reformy europejskiej sieci publicznych służb zatrudnienia**, w opinii Rządu RP, działania w tym zakresie przyczynią się do zmniejszenia przeszkód, z którymi wciąż borykają się osoby poszukujące pracy, pracownicy i pracodawcy.

W kontekście postulowanej **modernizacji polityk zatrudnienia oraz systemów edukacyjnych**, KE wskazuje również na kluczowe znaczenie nowej generacji programów operacyjnych Europejskiego Funduszu Społecznego, które powinny służyć wsparciu osób bezrobotnych w nabyciu kwalifikacji umożliwiających powrót na rynek pracy.

Wykorzystywanie zasobów

Jednym z priorytetowych celów w opinii KE powinno być zwiększenie efektywności wykorzystywania zasobów, co przyczyni się do promowania wzrostu, tworzenia miejsc pracy i poprawy konkurencyjności wraz z ograniczeniem kosztów dla sektora przedsiębiorstw, oraz przyniesie znaczące korzyści dla zdrowia i środowiska, obniżenie emisji gazów cieplarnianych i nowe możliwości dla innowacji i inwestycji.

Główną przeszkodą pozostaje natomiast brak długofalowych ram dla wykorzystywania zasobów, nie tylko w odniesieniu do klimatu po roku 2020, ale również w zakresie powietrza, gleby, energii, wody, rybołówstwa i biomasy, co hamuje długoterminowe inwestycje. Ponadto, wypracowanie tego typu ram ułatwiłoby wykorzystanie potencjału przejścia na gospodarkę niskowęglową w sektorach takich jak transport, energia i rolnictwo.

Polska wyraża zaniepokojenie zamiarami rozpoczęcia przez KE prac nad **planem działań do roku 2030 dotyczącym polityki klimatycznej i energetycznej, uwzględniającym redukcję emisji gazów cieplarnianych, efektywność energetyczną i energię z odnawialnych źródeł**, który ma umożliwić m.in. wypełnienie celu 80-95 proc. redukcji emisji gazów cieplarnianych do roku 2050 w porównaniu z rokiem 1990. W ramach ww. planu KE może dążyć do

ustanowienia wyższych celów redukcji gazów cieplarnianych i wyższych celów OZE na lata 2020-2030, które mogą stanowić obciążenie dla gospodarki Polski oraz wyższych i wiążących celów efektywności energetycznej. Zgodnie z przyjętym i wielokrotnie wyrażanym stanowiskiem, Rząd RP nie widzi obecnie podstaw do podwyższenia celu redukcji emisji UE do roku 2020, jak również do określenia nowych celów redukcji emisji na lata po 2020 roku do czasu zawarcia globalnego porozumienia w sprawie redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, uwzględniającego prawnie wiążące i jednocześnie podjęcie porównywalnych zobowiązań przez pozostałe kraje rozwinięte i kraje rozwijające się należące do grupy głównych, w tym wschodzących, gospodarek. Ponadto, wątpliwości budzi brak wystarczających analiz skutków działań redukcyjnych dla poszczególnych państw członkowskich oraz sektorów gospodarek. Polska wskazuje na konieczność uwzględnienia specyficznych uwarunkowań gospodarczych państw członkowskich oraz konieczność wypracowania mechanizmów służących sprawiedliwemu rozłożeniu obciążeń związanych z wdrażaniem europejskiej polityki klimatycznej.

Polska ze szczególną uwagą będzie również podchodzić do inicjatyw: **rewizja strategii dot. ochrony powietrza oraz legislacji w tym zakresie** – celem nowelizacji dyrektywy pałapowej będzie przyjęcie nowych celów redukcyjnych emisji SO₂, NO_x, NH₃, lotnych związków organicznych oraz zanieczyszczeń PM_{2,5} na rok 2020; **przegląd polityki i legislacji dotyczącej odpadów** - niezadowolający stan wdrożenia unijnych przepisów w obszarze gospodarki odpadami w szczególności w państwach UE-12 dysponujących relatywnie krótszym czasem na ich wprowadzenie w życie może skłonić KE uszczegółowienia i uaktualnienia na poziomie UE dotychczasowych wymogów. Natomiast **ocena środowiskowych ram działań na rzecz klimatu i energii umożliwiających bezpieczną i pewną eksploatację niekonwencjonalnych źródeł energii** stanowi reakcję na toczącą się na forum PE i państw członkowskich dyskusję ws. bezpieczeństwa eksploatacji niekonwencjonalnych źródeł energii, w szczególności gazu łupkowego.

Budowa pewnej i bezpiecznej Europy

KE wskazuje na potrzebę usunięcia istniejących wciąż barier w realizacji swobody przemieszczania się obywateli UE przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa. Niezbędne działania powinny objąć zwalczanie przestępczości i korupcji, kontrole na zewnętrznych granicach UE oraz zapewnienie poszanowania podstawowych praw i wolności.

W opinii KE UE potrzebuje także skutecznego systemu sprawiedliwości jako jednego z czynników warunkujących rozwój przedsiębiorczości i możliwości przyciągania inwestorów. Należy również podjąć działania na rzecz ograniczenia zagrożeń związanych ze zdrowiem, żywnością czy też infrastrukturą krytyczną. Kluczowe znaczenie w tym kontekście będzie posiadać bezpieczne użycie energii nuklearnej.

Polska z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę KE mającą na celu poprawę współpracy w sprawach karnych i cywilnych, która służyć ma ochronie praw podstawowych jednostki jako obywatela UE, konsumenta bądź przedsiębiorcy, zarówno poprzez zapewnienie – w przypadku transgranicznych sporów sądowych – dostępu do wymiaru sprawiedliwości na równych zasadach we wszystkich państwach członkowskich, jak również poprzez sprawną współpracę organów ścigania, stanowiącą podstawę egzekwowania prawa w praktyce.

Jednocześnie w kontekście **planowanego ustanowienia Prokuratury Europejskiej**, Polska nie kwestionując zasadności powołania tej instytucji, stoi na stanowisku, że na obecnym etapie powinno się przede wszystkim wzmocnić współpracę w sprawach karnych przy

wykorzystaniu dostępnych instrumentów a opracowanie inicjatywy zmierzającej do utworzenia urzędu Prokuratury Europejskiej wymaga jeszcze pogłębionej refleksji i starannego przygotowania.

Polska popiera pozostałe inicjatywy KE mające na celu budowanie otwartej i bezpiecznej Europy.

W ramach budowania pewnej i bezpiecznej Europy oprócz planowanego ustanowienia Prokuratury Europejskiej Polska szczególną uwagę będzie zwracać również na inicjatywę w dziedzinie bezpieczeństwa żywności - **użycie technik klonowania do celów produkcji żywności**.

Europa jako globalny aktor

Priorytetem UE pozostaje promowanie wartości takich jak zasady prawa, demokracja i prawa człowieka w krajach sąsiedzkich oraz w innych regionach świata, poprzez budowanie partnerstwa i poszukiwanie rozwiązań dla wspólnych problemów. UE jest największym na świecie donatorem pomocy rozwojowej, pomocy humanitarnej oraz finansowania na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatu. Jest również największym światowym partnerem handlowym.

W opinii KE UE powinna dążyć do wypracowania spójnego podejścia w relacjach zewnętrznych, wykorzystującego różnorodne instrumenty dostępne w obrębie poszczególnych polityk. Unia powinna również ściślej monitorować realizację zobowiązań, szczególnie w ramach wsparcia udzielanego państwom sąsiedzkim znajdującym się w okresie transformacji.

W ocenie Polski KE słusznie wykazała, że priorytetem w dziedzinie **Wspólnej Polityki Handlowej UE** powinna być finalizacja przygotowań do rozmów z partnerami strategicznymi UE w tym przede wszystkim Stanami Zjednoczonymi. Jednocześnie Polska oczekuje, iż wchodzące w ostateczną fazę przygotowania do negocjacji z Japonią pozwolą na wypracowanie zrównoważonej umowy o wolnym handlu. Polska będzie aktywnie wspierać KE w toczących się negocjacjach mając na uwadze znaczące zainteresowanie tym porozumieniem sektora handlowo-usługowego UE.

W odniesieniu do **Europejskiej Polityki Sąsiedztwa** Rząd RP pozytywnie odnosi się do zapowiedzianego przez KE stosowania podejścia opartego o dodatkowe bodźce i zachęty wynikające z postępów poszczególnych państw partnerskich i ich zaangażowania w budowie demokracji, co odzwierciedla wyniki dyskusji na temat reformy EPS. Polska popiera również działania na rzecz zacieśnienia współpracy sektorowej z państwami sąsiedzkimi, a także oczekuje dalszych postępów w procesie negocjacji całościowych i pogłębionych umów o wolnym handlu (DCFTAs).

Rząd RP podkreśla jednocześnie potrzebę zachowania równowagi we wsparciu ze strony UE pomiędzy południowym a wschodnim wymiarem EPS.

Zgadza się również ze wskazanymi przez KE celami odnośnie Milenijnych Celów Rozwoju. Polska będzie aktywnie uczestniczyć w wypracowywaniu unijnego stanowiska na Szczyt poświęcony temu zagadnieniu w 2015 r.

Polska oczekuje, aktywnego zaangażowania UE w rozpoczęty już proces wypracowywania nowych, globalnych ram współpracy rozwojowej włączając się w proces **przygotowania stanowiska UE ws. agendy rozwoju po 2015 r.** Kluczowe dla Polski będzie również opracowanie stanowiska UE ws. **procesu post Rio+20 z uwzględnieniem celów zrównoważonego rozwoju.**

VI. STANOWISKO PARTNERÓW SPOŁECZNYCH

Projekt stanowiska Rządu nie był poddawany uzgodnieniom z partnerami społecznymi. Takim konsultacjom społecznym będą jednakże poddawane – prowadzonym przez właściwe ministerstwa i urzędy centralne zgodnie z obowiązującymi przepisami i procedurami – poszczególne propozycje legislacyjne i pozalegisłacyjne ujęte w *Programie prac Komisji na rok 2013*, które będą przedstawiane w ciągu 2013 i na początku 2014 r.

VII. WNIOSKI

Stanowisko Rządu RP wobec *Programu prac Komisji na rok 2013* nie stanowi samoistnego dokumentu, który byłby prezentowany w dyskusji na forum UE. Jego celem jest identyfikacja kluczowych z punktu widzenia interesów Polski – zarówno w znaczeniu pozytywnym, jak również negatywnym – inicjatyw spośród zapowiedzianych przez KE na 2013 r., a także zasygnalizowanych na przyszłość.

Zgodnie z przedstawioną w części „uzasadnienie stanowiska” listą kluczowych inicjatyw, aktywność wszystkich ministerstw i urzędów centralnych, a także placówek dyplomatycznych RP, ukierunkowana zostanie na budowę poparcia dla postulatów Polski jeszcze przed przedstawieniem poszczególnych inicjatyw przez Komisję Europejską, tak aby zapewnić ich możliwie optymalny kształt. Adresatem tych działań będzie przede wszystkim Komisja Europejska, ale będą one skierowane także do pozostałych instytucji Unii Europejskiej oraz państw członkowskich UE.